

Účetní zpravodaj

Novinky z oblasti českého účetnictví, IFRS a US GAAP

únor 2010

V tomto vydání

České účetnictví

- Komponentní přístup odepisování nebo tvorba rezervy na opravy

IFRS

- Úprava standardu IFRS 1 – omezená výjimka ze zveřejňování srovnávacích informací požadovaných standardem IFRS 7 pro subjekty, které sestavují svou první účetní závěrku dle IFRS
- v EU - Osm standardů a interpretací čeká na schválení pro používání v EU
- Nové publikace společnosti Deloitte z oblasti IFRS

US GAAP

- Možnosti ocenění finančních aktiv a pasiv reálnou hodnotou

České účetnictví

Komponentní přístup odepisování nebo tvorba rezervy na opravy

Pokud máme dlouhodobý majetek, který v určitém časovém intervalu vyžaduje generální opravy, popř. náhradu celého nového dílu a tyto opravy jsou významného charakteru, můžeme tuto skutečnost řešit rezervou na opravy dlouhodobého majetku. Vytvořením rezervy docílíme "časového rozložení" nákladů do několika účetních období a tedy nedochází k jednorázovému zatížení výsledku hospodaření v roce, kdy je oprava prováděna. Tvorba rezervy na opravy dlouhodobého majetku a její čerpání má daňový dopad v případech, kdy jsou dodrženy požadavky stanovené zákonem č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů.

Počínaje rokem 2010 máme možnost dle účetní legislativy použít pro tyto případy komponentního způsobu odepisování.

Co to znamená?

Dlouhodobý majetek, u něhož je doba odepisování části majetku významně odlišná od doby použitelnosti zbývající části majetku (popř. souboru majetku) a ocenění této části je významné v poměru ocenění celého majetku, můžeme využít podle § 56 vyhlášky č. 500/2002 Sb. komponentní odepisování. V praxi to znamená, že rozdělíme tento dlouhodobý majetek na více částí (2 a více) a budeme odepisovat jednotlivé části odlišnou dobou odepisování.

Představme si situaci, že máme výrobní linku, jejíž součástí je motor (tzv. komponenta), která vyžaduje každých 5 let výměnu jako generální opravu linky. Ostatní části výrobní linky mají očekávanou životnost 10 let.

pokračování na další straně

V tomto případě můžete výrobní linku rozdělit na 2 části. Jednu část budeme odepisovat po dobu 5 let (část, která každých 5 let vyžaduje výměnu) a ostatní části, které budeme odepisovat 10 let.

Komponentní přístup odepisování je možné využít nejenom pro nově zařazovaný majetek, ale i pro majetek již zařazený a odepisovaný.

V tomto případě je nutné provést rozdělení na jednotlivé komponenty a dobu odpisové sazby upravit podle doby do očekávané výměny komponenty.

Komponentní odepisování nemá daňové dopady. Daňové odepisování se řídí zákonem o daních z příjmů.

Kterého majetku se může týkat komponentní odepisování?

Komponentního odepisování máte možnost využít u staveb, bytů, nebytových prostorů či samostatných věcí a souboru movitých věcí.

Příklad

Pro názornost rozdílu mezi komponentním odepisováním a tvorbou rezervy na opravy uvádíme následující příklad:

Máme stroj, jehož pořizovací cena činí 12 000. Předpokládaná doba životnosti celého stroje je 10 let. Část stroje má výrazně odlišnou životnost a vyžaduje v 5letých intervalech výměnu (generální opravu). Hodnota této části je 3 000.

Pro zjednodušení uvažujeme, že stroj je zařazen k 31. 12. a odpisy jsou účtované měsíčně v následujícím měsíci od zařazení tj. od ledna následujícího roku.

Komponentní odepisování

Část	Roční odpis
Komponenta (odepisujeme po dobu 5 let)	600
Zbytek stroje (odepisujeme po dobu 10 let)	900
Celkem roční odpisy	1 500

Po pěti letech máme tady v účetnictví zachycené celkové odpisy ve výši 7 500 a komponenta, kterou budeme muset vyměnit za novou část, je plně odepisovaná.

Tvorba rezervy na opravy

Část	Roční odpis
Stroj	1 200
Celkem roční odpisy	1 200
Tvorba rezervy na opravu (3000/5)	600
Celkem roční náklady	1 800

Po pěti letech jsou celkové náklady ve výši 9 000. V pátém roce, kdy bude docházet ke generální opravě a výměně celé části, dojde také k zúčtování rezervy ve výši 3 000.

Pro názornost uvádíme zatížení výsledku hospodaření v jednotlivých letech u těchto 2 variant:

Rok	Komponentní odepisování	Dopad do VH	Běžné odepisování a tvorba rezervy	Dopad do VH
1.		- 1 500		- 1 800
2.		- 1 500		- 1 800
3.		- 1 500		- 1 800
4.		- 1 500		- 1 800
5.		- 1 500		- 1 800
	Výměna části stroje			
	Odpisy jsou stále stejné		Náklady na opravu	- 3 000
			Zúčtování rezervy	+ 3 000
6.		- 1 500		- 1 200
7.		- 1 500		- 1 200
8.		- 1 500		- 1 200
9.		- 1 500		- 1 200
10.		- 1 500		- 1 200
Celkem		- 15 000		15 000

Z tabulky je zřejmé, že při využití komponentního způsobu odepisování dochází k rovnoměrnému nákladovému zatížení v jednotlivých letech po dobu životnosti celého stroje.

V případě využívání rezervy na opravy, která bude tvořena v souladu se zákonem o rezervách pro zjištění základu daně, bychom rádi upozornili na změnu, která vyplývá z § 7 odst. (4). Ve zdaňovacím období je tvorba rezervy výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů, pokud budou peněžní prostředky v plné výši rezervy připadající na jedno zdaňovací období převedeny na samostatný účet v bance a tento účet je určen výhradně pro ukládání prostředků rezerv.

Tyto peněžní prostředky musí být připsané na účet nejpozději do data podání daňového přiznání. Pokud k tomuto nedojde, musí být rezerva zrušena v následujícím zdaňovacím období.

Pokud tedy budete využívat rezerv (s daňovými dopady), nezapomeňte hodnotu tvorby roční rezervy převést na k tomu účelu zřízený bankovní účet.

Úprava standardu IFRS 1 – omezená výjimka ze zveřejňování srovnávacích informací požadovaných standardem IFRS 7 pro subjekty, které sestavují svou první účetní závěrku dle IFRS

Dne 28. ledna 2010 vydala Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB) drobnou úpravu standardu IFRS 1 – První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví, která nese název „Omezená výjimka ze zveřejňování srovnávacích informací požadovaných standardem IFRS 7 pro subjekty, které sestavují svou první účetní závěrku dle IFRS“.

Již v březnu 2009 vydala Rada IASB úpravu standardu IFRS 7 – Finanční nástroje – zveřejňování, které nazvala „Zkvalitnění informací zveřejňovaných o finančních nástrojích“ (dále jen „úpravy standardu IFRS 7“). Těmito úpravami došlo:

- k rozšíření požadavků na zveřejňování informací o všech třídách finančních nástrojů ve spojitosti s oceněním reálnou hodnotou zaúčtovaným ve výkazu o finanční situaci,
- k zavedení třístupňové hierarchie určování reálné hodnoty a
- k vyjasnění toho, které položky mají být zahrnuty do analýz splatnosti požadovaných standardem IFRS 7.

Přechodná ustanovení v rámci úprav standardu IFRS 7 poskytují subjektům, které již IFRS používají, v prvním roce uplatnění výjimku při zveřejňování srovnávacích informací, které požadují úpravy standardu IFRS 7. Rada IASB zmíněnou výjimku do standardu IFRS 1 v době vydání úprav standardu IFRS 7 nepromítla.

Podle této nové úpravy standardu IFRS 1 se bude na subjekty, které použijí IFRS poprvé, vztahovat při zveřejňování údajů za srovnatelné období dle požadavků úprav standardu IFRS 7 stejná výjimka jako na subjekty, které již IFRS používaly v minulosti.

Rada IASB navíc objasnila výjimku ze zveřejňování srovnávacích informací požadovaných úpravami standardu IFRS 7 (platící jak pro subjekty, které již IFRS dodržují, tak pro ty, které je aplikují poprvé). Podle tohoto objasnění nemusí účetní jednotka zveřejňovat srovnávací informace požadované úpravami standardu IFRS 7:

- za žádné srovnatelné období, které končí před 31. prosincem 2009,
- za žádné mezitímní období v rámci srovnatelného období, které končí před 31. prosincem 2009, ani
- u žádného výkazu o finanční situaci vydávaného v rámci těchto období, včetně výkazu o finanční situaci k začátku nejstaršího srovnatelného období, pakliže je výkaz o finanční situaci sestaven k datu před 31. prosincem 2009.

Toto objasnění přináší úlevu účetním jednotkám, které vykazují srovnávací údaje za více než jedno období a vydávají počáteční výkaz o finanční situaci, v případech, kdy musí účetní jednotka sestavit v souladu s IAS 1 nebo s IFRS 1 tři výkazy o finanční situaci.

Úprava standardu IFRS 1 je účinná pro období začínající 1. července 2010 nebo po tomto datu a povoleno je její dřívější použití.

IFRS v EU

Osm standardů a interpretací čeká na schválení pro používání v EU

Evropská poradní skupina pro účetní výkaznictví (EFRAG) aktualizovala svou zprávu, v níž je popisován stav schvalování všech IFRS, tj. standardů, interpretací a jejich úprav. Zprávu v anglické verzi je možno stáhnout zde [Zpráva o stavu schvalování ke 4. únoru 2010](#) (PDF 119k). Na schválení Evropské komise k použití v Evropě čeká těchto 8 dokumentů rady IASB:

Standardy

- IFRS 9 – Finanční nástroje

Interpretace

- IFRIC 19 – Nahrazení závazků kapitálovými nástroji
- Úpravy IFRIC 14 – Zálohy na minimální požadavky financování u aktiv z definovaných požitků

Úpravy

- Zdokonalení IFRS (vydáno 16. dubna 2009)
- Úpravy standardu IFRS 2 - Transakce skupiny spojené s úhradami vázanými na akcie vypořádanými v hotovosti

- Úpravy standardu IFRS 1 - Další výjimky pro jednotky, které použijí IFRS poprvé
- Novelizovaný standard IAS 24 - Zveřejnění spřízněných stran
- Úprava standardu IFRS 1 - Omezená výjimka ze zveřejňování srovnávacích informací požadovaných standardem IFRS 7 pro jednotky, které použijí IFRS poprvé

Zpráva o stavu schvalování IFRS je průběžně k dispozici na adrese <http://www.iasplus.com/efrag/efrag.htm#endorse>.

Nové publikace společnosti Deloitte z oblasti IFRS

Publikace v českém jazyce

Dotazník společnosti Deloitte na rok 2009 k ověření splnění požadavků na vykazování a zveřejňování informací v účetní závěrce (Presentation and Disclosure Checklist)

Cílem dotazníku je pomoci uživateli při určování toho, zda byly splněny požadavky týkající se vykazování a uvádění informací v účetní závěrce vymezené v IFRS, tj. ve všech standardech a interpretacích. Dotazník je sestaven tak, aby do něj bylo možné zaznamenat prováděnou kontrolu účetní závěrky - u každého požadavku na vykazování a zveřejnění informací obsahuje kolonku Ano/ Ne/ Není relevantní. Česká verze je překladem anglického originálu vydaného londýnskou pobočkou společnosti Deloitte.

Dotazník v českém i anglickém jazyce si můžete zdarma stáhnout na internetové adrese www.deloitte.com/cz/audit.

Publikace v anglickém jazyce

Vzorová účetní závěrka dle IFRS včetně standardu IFRS 9

V lednu 2010 zveřejnilo Globální oddělení firmy Deloitte pro IFRS verzi naší vzorové účetní závěrky dle IFRS za rok 2009, do níž je promítnuto zahájení používání standardu IFRS 9 – Finanční nástroje, který byl vydán v listopadu 2009, před datem jeho účinnosti. Standard IFRS 9 bude účinný od 1. ledna 2013, avšak jeho použití je povoleno počínaje právě rokem 2009.

Podobně jako další publikace společnosti Deloitte, které se týkají IFRS, je i vzorová účetní závěrka dle IFRS k dispozici na adrese www.iasplus.com na stránce IFRS Publications.

Úhrady vázané na akcie – IFRS vs. US GAAP

V lednu 2010 vydala firma Deloitte LLP (USA) publikaci Zaostřeno na plány úhrad vázaných na akcie a IFRS – důležité účetní rozdíly. Rozdíly mezi IFRS a americkými obecně závaznými účetními postupy (US GAAP) – a to i v oblastech, v nichž se tyto dva systémy v zásadě shodují – by mohly vyústit ve změny, které by mohly, v konečném důsledku, ovlivnit účetní závěrku i daňovou povinnost společnosti. Publikace poskytuje bližší pohled na to, v čem se v souvislosti s plány úhrad vázaných na akcie IFRS a US GAAP liší. K oblastem, ve kterých se zmíněné rozdílnosti vyskytují a které jsou v hledáčku této publikace, patří:

- klasifikace úhrad vázaných na akcie,
- oceňování a účtování,
- efektivní daňová sazba,
- informační systémy.

Podobně jako desítky dalších publikací společnosti Deloitte souvisejících s IFRS je i příručka ke standardu IFRS 2 k dispozici na adrese www.iasplus.com na stránce IFRS Publications.

iGAAP 2010 – průvodce výkaznictvím dle IFRS

V únoru 2010 vydala společnost Deloitte publikaci nazvanou „iGAAP 2010 – průvodce výkaznictvím dle IFRS“. Tato kniha, která má 2 918 stran, obsahuje podrobné pokyny pro účetní jednotky, které sestavují své účetní závěrky v souladu s IFRS. Zmíněný průvodce:

- se zaměřuje na praktické problémy, s nimiž se účetní jednotky při sestavování účetní závěrky setkávají,
- srozumitelně objasňuje požadavky IFRS,
- doplňuje interpretaci či komentář v případech, kdy IFRS danou problematiku neupravují nebo jsou nejasné či nejednoznačné, a
- předkládá celou řadu praktických příkladů.

Průvodce společnosti Deloitte se obšírně věnuje novým standardům, které se vztahují na období začínající v roce 2009, a zabývá se také dalšími standardy a interpretacemi, které rada IASB vydala do 30. června 2009 a které začnou platit od roku 2010. Toto vydání průvodce obsahuje nové informace, které se týkají:

- standardu IFRS 6 - Průzkum a vyhodnocování nerostných zdrojů,
- novelizované verze IFRS 1 – První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (listopad 2008),
- úpravy standardu IFRS 2 - Transakce skupiny spojené s úhradami vázanými na akcie vypořádanými v hotovosti (červen 2009),
- úpravy standardu IFRS 7 - Zkvalitnění informací zveřejňovaných o finančních nástrojích (březen 2009),
- úpravy standardu IAS 39 – Přípustné zajištěné položky (červenec 2008),
- úprav standardů IAS 39 a IFRS 7 – Reklasifikace finančních aktiv (říjen 2008),
- úprav standardů IFRIC 9 a IAS 39 – Vložené deriváty (březen 2009),
- Zdokonalení IFRS vydaných v dubnu 2009,
- interpretace IFRIC 17 – Rozdělení nepeněžních aktiv vlastníkům,
- interpretace IFRIC 18 – Převody aktiv od zákazníků,
- dalších příkladů a pokynů vztahujících se k praktickým problémům při dodržování IFRS.

Publikaci je možno objednat na adrese www.lexisnexis.co.uk/deloitte. Cena jednoho výtisku je 104 GBP.

Možnosti ocenění finančních aktiv a pasiv reálnou hodnotou

Úvod

Cílem tohoto článku je přinést další informace v oblasti vykazování reálné hodnoty, které jsme se v našem zpravodaji věnovali již několikrát. Reálnou hodnotu považujeme v dnešních dnech za velmi aktuální z důvodu volatility kurzů cizích měn, která může být částečně eliminována použitím zajišťovacího účetnictví se všemi jeho požadavky na dokumentaci, které musí splnit společnost, jež se pro ně rozhodnou. Rádi bychom připomněli, že kromě zajišťovacího účetnictví existuje v US GAAP ještě jedna možnost, jak eliminovat volatilitu nákladů a výnosů z důvodu pohybu kurzů cizích měn (a nejen těch), která je k dispozici již tři roky.

Na standard FASB č. 157 (podle nové US GAAP kodifikace ASC 820), který se zabývá způsobem, jak mají účetní jednotky účtovat o reálné hodnotě (o kterém jsme ve zpravodaji již psali), navazuje standard FASB č. 159 (ASC 825) – Možnost ocenění finančních aktiv a finančních závazků reálnou hodnotou, který rozšiřuje rozsah toho, co mohou společnosti ocenit reálnou hodnotou. Standard ASC 825 nabízí **neodvolatelnou možnost** ocenit reálnou hodnotou převážnou většinu finančních aktiv a závazků a změny reálné hodnoty účtovat do hospodářského výsledku („the fair value option“, FVO).

Cíle rady FASB ve vztahu ke standardu ASC 825

Rada FASB si ve spojitosti se standardem ASC 825 vytkla hned několik cílů. Jak dokládá níže uváděný příklad, jedním z těchto cílů bylo umožnit účetním jednotkám odstranit umělé vyvolané změny vykazovaných výnosů a nákladů, k nimž docházelo v případech, kdy byly finanční aktiva a finanční závazky v účetní závěrce oceňovány a vykazovány odlišně. Společnosti se často snaží tento nesoulad zmírnit použitím derivátů a zajišťovacího účetnictví dle standardu 133 (ASC 815). Vzhledem k přísným kritériím zajišťovacího účetnictví uvedeným ve standardu ASC 815 však účetní jednotky nemohly zpravidla požadovaného výsledku dosáhnout. Jelikož FVO umožnila jednotkám ocenit v podstatě všechna finanční aktiva a všechny finanční závazky reálnou hodnotou prostřednictvím výsledku, pomohla tak odstranit řadu účetních nesrovnalostí. Účetní jednotky už navíc nemusejí používat složitá pravidla zajišťovacího účetnictví vztahující se na deriváty.

Dalším cílem rady FASB bylo rozšířit oceňování reálnou hodnotou u finančních aktiv a závazků. Tento cíl je v souladu s dlouhodobými snahami rady o zajištění toho, aby veškerá finanční aktiva a všechny finanční závazky byly oceněny reálnou hodnotou. Přestože standard 159 nabízí pouze možnost takového ocenění, jde o důležitý krok vytčeným směrem.

Příklad

Společnost A využívá k financování své činnosti úvěr s pevnou sazbou a má aktiva s pohyblivými sazbami. Za účelem řízení rizika dopadu změn úrokových sazeb na reálnou hodnotu úvěru uzavře společnost A swapovou smlouvu, která zajišťuje fixní sazbu úvěru a placení úroků v sazbě LIBOR. Jelikož společnost A vyhovuje kritériím pro zajišťovací účetnictví uvedeným ve standardu ASC 815, účtuje změny reálné hodnoty úvěru s pevnou sazbou, které jsou důsledkem změn ve výchozí srovnávací úrokové sazbě (LIBOR), a změny reálné hodnoty úrokového swapu odvíjejícího se od sazby LIBOR do výnosů.

Díky FVO se společnost A může místo toho rozhodnout ocenit úvěr s pevnou sazbou reálnou hodnotou a dosáhnout obdobného (nikoli však stejného) omezení změn výnosů a nákladů vlivem pohybu úrokových sazeb bez toho, že by musela věnovat pozornost dodržování složitých požadavků standardu ASC 815 v oblasti dokumentace k zajišťovacímu účetnictví.

Standard ASC 820 však požaduje, aby společnost A promítla do změn reálné hodnoty svého úvěru s pevnou sazbou dopad změn své vlastní úvěrové schopnosti. Uplatnění FVO u úvěru tudíž přináší nový zdroj změn ve výnosech a nákladech – dopad změn v hodnocení úvěrové schopnosti společnosti A. Závěr? Použití FVO u závazků je potřeba dobře promyslet a analyzovat.

Volba v konkrétních případech

Společnosti se musejí – až na malé výjimky – rozhodnout, zda na **jednotlivé finanční aktivum nebo závazek** uplatní FVO, ve chvíli, kdy provádějí prvotní zaúčtování dané položky. Takové rozhodnutí je možné jednotlivě učinit **pro veškerá finanční aktiva a závazky**, která jsou jednotlivě převoditelná v jejich stávající podobě.

Protože společnosti se o uplatnění FVO rozhodují u konkrétních jednotlivých nástrojů, mohou shodná finanční aktiva a závazky zaúčtovat buď v reálné hodnotě, nebo v jiné hodnotě, kterou povolují obecně dodržované účetní postupy, např. v zůstatkové hodnotě (amortized cost).

Příklad

Společnost XYZ odkoupí 100 kmenových akcií Subjektu X. Společnost XYZ se může rozhodnout, že u 50 akcií uplatní FVO a zbylých 50 akcií klasifikuje podle standardu ASC 320 (FASB 115) jako realizovatelné (ang. available-for-sale). Změny reálné hodnoty prvních 50 akcií by tak byly účtovány do hospodářského výsledku. Změny u zbylých 50 akcií by byly účtovány do ostatního úplného výsledku (ang. other comprehensive income).

Jedinou výjimkou u postupu pro každý jednotlivý případ je to, že u investic, které by jinak spadaly pod metodu ekvivalence, se rozhodnutí o uplatnění FVO musí vztahovat na veškeré finanční podíly investora (majetkové i dluhové podíly včetně záruk) v dané účetní jednotce.

Podle naší dosavadní zkušenosti subjekty sestavující účetní závěrku reagují obecně na možnosti volby v účetnictví pozitivně. Rozsah působnosti standardu ASC 825 a ulehčení, které přináší ve srovnání se složitými a často jen obtížně splnitelnými požadavky zajišťovacího účetnictví, jsou pak vítány zvláště kladně.

Požadavky na zveřejňování informací

V účetních závěrkách musejí být zveřejňovány informace o finančních nástrojích oceněných reálnou hodnotou dle standardu ASC 825 a o hybridních finančních nástrojích oceněných reálnou hodnotou v souladu se standardem ASC 815. Tyto informace mají:

- pomoci uživatelům účetních závěrek seznámit se s důvody, které vedly vedení účetních jednotek ke zvolení či částečnému zvolení FVO, a se způsobem, jakým změny reálné hodnoty ovlivňují hospodářský výsledek,
- poskytnout přehled o 1) určitých položkách, které by byly zveřejněny, pokud by nebyla zvolena FVO, a o 2) zaúčtované reálné hodnotě a smluvních peněžních platbách, které pomohou uživatelům účetní závěrky pochopit rozdíly mezi těmito dvěma částkami.

Zvažování pro a proti

Zatímco výhody možnosti ocenit finanční aktiva a závazky reálnou hodnotou jsou dostatečně zřejmé, subjekty sestavující účetní závěrku by měly při zvažování toho, zda této možnosti využít, mít na paměti i následující nevýhody:

- problémy, které doprovázejí ocenění reálnou hodnotou v případě aktiv a závazků, které nejsou obchodovány na likvidních trzích,
- obsáhlé informace, které musejí být zveřejněny v souladu se standardy ASC 825 a ASC 820, které zdůrazňují relativitu spolehlivosti různých ocenění reálnou hodnotou,

- požadavek standardu ASC 820, aby společnost promítla do ocenění svých závazků vedených v reálné hodnotě i svou vlastní úvěrovou schopnost,
- standard ASC 825, který požaduje, aby účetní jednotky zachycovaly předem placené náklady a poplatky do hospodářského výsledku, a nepovoluje jejich časové rozlišení (např. náklady na emisi dluhopisů, odložené poplatky a náklady na poskytnutí úvěru),
- neúčtování opravných položek u takových položek jako půjčky nebo pohledávky, u kterých je uplatněná FVO,
- ve standardu ASC 825 nejsou obsaženy žádné pokyny pro účtování úrokových

výnosů a nákladů nebo výnosů z dividend u finančních aktiv a závazků, u kterých je uplatněna FVO. Standard ASC 825 požaduje, aby účetní jednotky zveřejňovaly způsob, jakým jsou úroky a dividendy oceňovány, a kde jsou vykázány ve výsledovce v případě, že je uplatněna FVO. Z toho ale lze dovodit, že pokud v okamžiku uplatnění FVO neexistuje platné pravidlo, jak o těchto položkách účtovat, může účetní jednotka přerušit účtování o úrocích a dividendách (v takovém případě jsou úroky a dividendy zahrnuty do změny reálné hodnoty), nebo pokračovat v samostatném účtování těchto položek.

V případě jakýchkoliv dotazů ohledně záležitostí uvedených v této publikaci se, prosím, spojte se svou kontaktní osobou z daňového oddělení společnosti Deloitte nebo s jedním z následujících odborníků:

České účetnictví

Romana Pojslová: rpojslova@deloitteCE.com
Stanislav Staněk: sstanek@deloitteCE.com
Michal Brandejs: mbrandejs@deloitteCE.com

IFRS a US GAAP

Martin Tesař: mtesar@deloitteCE.com
Soňa Plachá: splacha@deloitteCE.com
Pavel Kodýtek: pkodytek@deloitteCE.com

Deloitte Advisory s.r.o.
Nile House
Karolinská 654/2
186 00 Praha 8 - Karlín
Česká republika
Tel.: +420 246 042 500
Fax: +420 246 042 555
www.deloitte.cz

Tato publikace obsahuje pouze obecné informace, které nepředstavují účetní, obchodní, finanční, investiční, právní, daňové ani jiné odborné rady či služby společnosti Deloitte Touche Tohmatsu, jejich členských firem a přidružených společností. Tato publikace není náhradou za odborné rady či služby a nelze ji použít jako jediné východisko pro rozhodování či jednání, které může mít dopad na finance nebo podnikání. Před přijetím jakýchkoli rozhodnutí nebo provedením kroků, které mohou mít dopad na finance nebo podnikání, je třeba vyhledat radu kvalifikovaného odborného poradce.

Společnost Deloitte Touche Tohmatsu, její členské firmy a přidružené společnosti neodpovídají nikomu za žádné škody vzniklé v důsledku použití této publikace.

Deloitte označuje jednu či více společností švýcarského sdružení („Verein“) Deloitte Touche Tohmatsu a jeho členských firem. Každá z těchto firem představuje samostatný a nezávislý právní subjekt. Podrobný popis právní struktury sdružení Deloitte Touche Tohmatsu a jeho členských firem je uveden na adrese www.deloitte.com/cz/onas.

Společnost Deloitte poskytuje služby v oblasti auditu, daní, poradenství a finančního poradenství klientům v celé řadě odvětví veřejného a soukromého sektoru. Díky globálně propojené síti členských firem má Deloitte světové možnosti i hlubokou znalost místního prostředí, a může tak pomáhat svým klientům k úspěchu na všech místech jejich působnosti. 165 000 odborníků usiluje o to, aby se společnost Deloitte stala etalonem nejvyšší kvality.